STRAND, SURF, SMOOTHIES

Reportern och Asien-älskaren Sofia Edgren längtade efteråt upptäcka något nytt. Allra helst en ny aktivitet, vid sidan om yogan. Här är hennes resdagbok från Costa Rica där hon levde sunt och njöt av varje stund.

AV SOFIA EDGREN FOTO: HETTY PRIGEL, ALLT OVANPÅNEN, SOFIA EDGREN FRÅN BLOGGEN

Trots min omvälvande flyktar-tur till Sydkoreanen, jag har vid vart i Thailand tio, tolv gånger nu, vill jag leva något nytt den här vintern. Min enda egentliga krav på platsen i fråga är att det ska finnas ett pulsande liv att omge den. Och några mysiga mattak och att vara de jag kunde göra. Nattliv, frisser och shopping skippade jag gärna. Det var i Stockholms mesmerisat köpcentrum min egen lyckt på de varorna. De har fria storlekar, vilka jag hoppas ut från first, second och konsumtion, hemt även internet, om det nu var möjligt.

Som ett tecken på problem visade det sig att min bästa kollega och hennes man ville köra runt i Costa Rica hela januari. Ovan nytt och något vetta kopp det nya. Snart visade de hungri det lilla surfparadiset Sir Teresa på Nicoyahalvön. "Lugnt, ett paradis", sa min kompis och en kommer vemans fadis på Ibiza bäjnt. Nyfikenhet på semesterland fick jag dock skippa eftersom köpet den finska januari gick på tolvtusenpang. Istället av helvete i mattandagarna Lika bra det, tänkte jag, med tjurar på en tentsomma pecan "sund" semester.

Resan till paradiset var från Arlanda. Det innebar fyra timmars obehaglande uppehåll i London med och utan [illegible] som enta hos Ryflix. Som i en kur tackade till mina de transfers till San Jose i New York. Det hungaden jag tillbringa natten på ett skumt flygplatshotell, vardrän jag lett stressad hungadies styrre om planerna för min finska dygn i Costa Rica. Att avboka hotell och boka ny hostdrjärt gick till min förvåning ändå hyfsat smidigt.

Vill på San Jose flyplats är min pickup (minibuss) bara någon timme sen (kändes dock som mina fyrsen under nåjdande omständigheter) och tillkommerna **stand sex andra resenärer** ruller jag mot **flerjan till Sir Teresa på Nicoyahalvön. Smart finansiär!** Man som anslöt på mandrämensaan vänstade dock ärme en prolonging. I hjärtan berättar min kompis att jag inte har vägvinnare att ha den finska nattsov. "Men det finns ni på plats, det är underbart bär" tim, tänker jag.

Mitt finska dygn i Costa Rica är inte det mänska jämnlevelat. Utomhus, efter tub-dygns resande (Flyg – flyg – buss – flerja – taxi) landar jag slutligen i en semsal med tio andra.

Det är skeligt och lenligt, men mina mom mötes är godtiga och jag tänker fyrbäst inte på mer än sömn just då.

Dagen efter vänster allt. Jag flyttar in på min vänners hostell och vi gnomesearar längs Sir Teresas silverfarna strand. Reet gostagnol tomfruk under vajande palmer och bodar i 27 gradigt vatten. Kolk ut middar lar och hoftar med ett "pura vida" (livstyrlet typ, mer ävj).

Och ja, solnedgången är minnesvärdigomma.

Grabbs för Teresa ligger i regnzonen Mid Pacs längst mot syd Nicoyahalvön och består i utom tett av en vilg som köper paradiset med den längs sandstranden. Lätter inte jättestranding – men det är det. Det lilla sandstaden (som till största delen bestäms av av Kalifornien, franska (shoo-franska) och argentinska (asshu) har trom en flaggmunen i anngent samerat att vägon avhentligt, gemsint och utdagt behaglig (mer rig). Kiosknjaka kotten, mexikanska matbrygan, bohemchica surfbutiker och sjeldjare dengamsvuut köper längs den dammiga gatan – vänstra offerant av finanskrävda knappar kulsmenandes.

"Jag landar i en sowsal med tio andra"